

САМООСВІТА ВИКЛАДАЧА ЯК НЕОБХІДНА СКЛАДОВА НА ШЛЯХУ ДО МАЙСТЕРНОСТІ

О. В. Драннік

Коледж Національного фармацевтичного університету

Визначальною функцією праці викладача є навчальна діяльність, яка спрямована на організацію процесу навчання відповідно до нормативних документів. Вона поєднує теоретичну складову, пов'язану з розкриттям сутності науки, нових закономірностей, і практичну, яка спрямована на розв'язання педагогічних завдань. Викладач визначає мету і завдання навчання з конкретного предмета у взаємозв'язку з іншими дисциплінами; обмірковує зміст навчання, сучасні форми і методи, що сприяють активізації навчально-пізнавальної діяльності студента, форми контролю.

Викладач вищого навчального закладу повинен постійно працювати над удосконаленням своєї педагогічної майстерності, від чого значною мірою залежать результати його роботи.

Ефективність викладацької роботи залежить від професійності викладача. За результатами роботи педагогів виокремлюють кілька її рівнів:

- 1) репродуктивний (недостатній) полягає в умінні розповісти те, що знає сам;
- 2) адаптивний (низький) – передбачає уміння пристосувати своє повідомлення до особливостей аудиторії;
- 3) локально-моделюючий (середній) – полягає у володінні педагогом стратегіями передавання знань з окремих розділів і тем;
- 4) системно-моделюючий (високий) – полягає в умінні формувати систему знань, умінь, навичок з предмета загалом;
- 5) системно-моделюючий діяльність і поведінку (найвищий) – передбачає здатність педагога перетворювати свій предмет на засіб формування особистості вихованців.

Педагоги першого і другого рівня не володіють свідомими стратегіями педагогічної діяльності та здійснюють її здебільшого завдяки інтелектуальним якостям. Власне педагогічні здібності виявляються на третьому рівні, коли домінанта зміщується із власної особи на вихованців. На четвертому і п'ятому рівнях уже очевидна педагогічна обдарованість, що виявляється у спроможності підпорядковувати власні інтереси педагогічній меті, створювати оригінальні системи навчально-виховної роботи.

Що буде в Україні, якщо студенти будуть більше одержувати знань через інтернет ніж із лекцій деяких викладачів? Тому педагог має постійно перебувати в пошуку, вдосконалювати свої знання й методи роботи. Процес оволодіння педагогічною майстерністю має певні особливості: оцінка своїх можливостей; вміння брати до уваги наявність своїх якостей; знаходження джерела пізнання й адекватні своїм можливостям форми самоосвіти, планування, організація робочого місця та діяльності; здатність критично оцінювати перевагу та недоліки власної роботи

Педагоги не можуть успішно когось учити, якщо в цей же час ретельно не вчаться самі. Тому самоосвіта – це безперервний процес саморозвитку та самовдосконалення.

Список використаних джерел

1. Види діяльності викладача вnz // [Електронне джерело] – Режим доступу: <https://studfiles.net/preview/3270450/page:25/>
2. Лукашевич Н. П. Соціологія образования: конспект лекцій / Н. П. Лукашевич, В. Т. Солодков – К.: МАУП, 1997. – 224 с.
3. Педагогічна майстерність викладача вищого навчального закладу // [Електронне джерело] – Режим доступу: https://pidruchniki.com/70124/pedagogika/pedagogichna_mausternist_vikladacha_vischogo_navchalnogo_zakladu
4. Рівні готовності викладача до педагогічної діяльності // [Електронне джерело] – Режим доступу: <https://lektsii.org/16-28789.html>